

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Flvvivs Exvndans. Plinius, lib. 8. epist. 17. Descriptio CXIIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](#)

videot, quarum illa in silice requiescit, illa a lam refrigerat, siccet alia, estque ex aqua quid trahat, est que certua terram despiceret, vix tu inde quisitura.

Vide quoque apud Aelianum, libro 12. de animalibus, cap. 18. egregiam descriptionem horum Regis Indorum.

MONS.

Ex Maffeo, lib. 5.

Descriptio CXIII.

Sed praecipua eamino Tarnateni nobilitas, mons in nubes afflurgit excelsus, & arduus, cuius inferiora densis nemoribus vestiuntur: superiora ex incendijs glabra, & horrida sunt: in vertice crater hiatus vasto in plures circulos circumductos maiores minoribus, ad speciem amphiteatri discedit, inde per equinoctia, maxime certis flanibus ventis, cum horrifono tremoru flammæ atro mistæ fumo, & fauillis erumpunt, & omnia late loca cineribus compleant.

FLUVIUS EXVNDANS.

Plinius, lib. 8. epist. 17.

Descriptio CXIV.

Nunc iste quoque immite, & turbidum eolum, hic assidue tempestates, & crebra diluvia: Tyberis alcum excelsit, & demissioribus ripis & hæc superfunditur, quamquam fossa quam prouidentissimus Imperator fecit, exhaustus premit valles, innatet cassis: quaque planum solum pro solo cernitur: inde, que solet flumina accipere, & permista decuhere, velut obuius retro cogit, atque ita alienis aquis operit agros, quos ipse non tangit.

Anio delicatissimus amnis, ideoque adiacetibus villis velut inuitatus, ac retenuus, magna ex parte nemora, quibus inumbratur, & frigescit, & rapuit. Subruit montes, & decidentia mole pluribus locis clausus, dum amissum interquerit, impulit tecta, ac se super ruinas e-

uexit, atque extulit. Viderunt hi, quos excelsioribus terris illa tempestas non deprehendit, alibi diuitum apparatus, & grauem suppelleabilem, alibi instrumenta turis, alibi boves, aratra, rectores, hic soluta, & libera armata: atque inter haec, atborum truncos, aut villarum trabes, atque culmina varie latèque fluitantia, ac ne illa quidem loca malo vacuerunt, ad quæ non ascendit amnis, nam pro amne imber assiduus, & deieicti nubibus turbines, prompta opera, quibus pretiosa rura cinguntur, quassata, atque etiam discussa monumenta, multi eiusmodi casibus debilitati, obtuti, obtriti, & aucta luctibus damna.

FLVMEN ALDVABIS.

Ex Cato lib. 1. de bello Gallico.

Descriptio CXV.

Flumen Alduabis, ut circinò circumductum, penè totum oppidum cingit: reliquum spatum, quod non est amplius pedum DC. qua flumen intermittit, mons continet magna altitudine, ita vt radices eius montis ex utraque parte ripæ fluminis contingant. Hunc murus circumdatus arcem efficit, & cum oppido coniungit.

PONS IN RHENO.

Ex eodem lib. 4. de bello Gallico.

Descriptio CXVI.

Caesar Rhenum transire decreuerat, sed nauibus transire, neque satis tunc esse arbitrabatur, neque sit, neque populi Romani dignitatis esse statuebat. Itaque et si summa difficultas faciundi pontis proponebatur, propter latitudinem, rapiditatē altitudinemque fluminis, tamen id sibi contendendum, aut aliter non transducendum exercitum existimabat. Rationem igitur pontis hanc instituit. Tigna bina sculpedalia, pau-